

L'ALTA GARROTXA

L'ALTA GARROTXA

QUIM CURBET

És com una mena de territori transversal. Alzinars i rouredes escampats de sor?denadament entre el Ripollès i l'Empordà. És una llenca in?forme d'un verd fosc i ondulat, salpebrada de roques

salvatges que culminen en carenes punxegudes i que després baixen cap a valls profundes i avencs càrstics, obscurs i misteriosos. Pels camins, estrets i costeruts i coberts de vegetació, sembla que encara s'hi puguin entreveure les petjades sutjoses dels carboners i de traginers infatigables, les ferides sagnants dels trabucaires i els bandolers i les corrues de carlins sempre en peu de guerra.

La terra baixa queda lluny, entre boires, ben al fons del panorama. El Llierca s'escola cap avall, de pedra en pedra, de gorg en gorg, i els núvols creixen grassos, sempre disposats a deixar caure un ruixat o una pedregada. Senglars, conills i becades corren pels boscos, vigilats de prop per gats salvatges i àguiles daurades. Cabirols, isards i cérvols llisquen damunt les cingleres i, quan surt el sol, la sargantana cuallarga treu el nas entre les roques i també les serps blanques.

A la tardor, inesgotables fulles de color d'aram cobreixen capriciosament els camins i a l'hivern un punt de neu decora les muntanyes. A la primavera neixen flors discretes vora el castell de Bac Grillera i, quan més escalfa l'estiu, brolles de romaní perfumen els marges, vora els prats i les pastures. Un Crist a Beget, amb els braços clavats i la mirada melangiosa, presideix majestuosament la comarca des de fa mil anys i un pont romànic, a prop de Sadernes, dibuixa un arc airós damunt les aigües verdoses.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2015/01/29/lalta-garrotxa/707835.html?utm_source=rss